

## *Bemærkninger til forslaget*

Vold mod kvinder bør ikke være et privat anliggende omgærdet af tavshed og tabuer, men et offentligt anliggende, som samfundet har et medansvar for at bekæmpe. Statistikken viser, at stadig flere kvinder søger beskyttelse på krisecentre. I 1999 flyttede 2054 kvinder og 2050 børn ind på et af de danske krisecentre, hvilket var en stigning på 7 pct. i forhold til 1998. Den gennemsnitlige opholdstid steg også fra 25 døgn til 28 døgn.

Der er ingen tvivl om, at antallet af kvinder, der flytter ind på et krisecenter, kan betragtes som toppen af isbjerget. Socialforskningsinstituttets undersøgelse »Vold ude og hjemme« fra 1992 viser, at 9 pct. af alle kvinder over 15 år mindst én gang i livet er blevet udsat for fysisk vold fra en ægtefælle eller samlever.

Den vold, som mange kvinder udsættes for i hjemmene, skal modgås af mange forskellige tiltag. En række af disse vender sig mod den voldsudøvende mand, men det er også nødvendigt, at der sættes fokus på ofrene: Kvinden og eventuelle børn.

Det er helt uacceptabelt, at kvinder i flere tilfælde, når de forlader en voldelig mand sammen med deres børn, tilbydes, at børnene kan blive anbragt på en døgninstitution, og at kvinden selv må tage ophold hos familie og venner. I en sådan situation må kvinden have ret til umiddelbart at blive sikret et trygt opholdssted sammen med sine børn. Derfor skal det sikres, at der er plads nok på kvindekrisecentrene, og at disse

kvindekrisecentre sikres de fornødne driftsbevillinger. Det er ikke muligt at drive disse centre udelukkende ved anvendelse af frivillig arbejdskraft. Den daglige drift må sikres gennem bevillinger til at ansætte det fornødne personale.

Voldsramte kvinder og deres børn skal sikres ophold og rådgivning på institutioner, som har erfaring med at tage sig af kvinder og børn i denne situation.

Ud over et trygt opholdssted skal det sikres, at kvinderne får mulighed for at få hjælp til at få løst andre sociale problemer, som kvinden måtte have.

Vold er stærkt traumatiserende både for kvinden og for eventuelle børn. De befinder sig i en vanskelig og sårbar situation. De vil ofte have været udsat for svære psykosociale belastninger – dels som følge af oplevelser i en voldsramt familie og dels som følge af at have levet i en familie med forskellige andre problemer ud over volden. Derfor er det nødvendigt, at der stilles psykologisk hjælp til rådighed for kvinden og børnene.

Mange af de kvinder, som i dag har brug for ophold på krisecentrene, tilhører etniske minoriteter. Derfor skal det sikres, at der er personale, som har kvalifikationer og erfaring til at arbejde med de særlige problemstillinger, dette giver. I den forbindelse skal det afdækkes, hvilken baggrund disse kvinder og deres mænd har.